

SOCIAAL WERK Project Waalhandjes brengt jongeren weer op rechte pad

'Wie wijkbewoners helpt, werkt tegelijk aan zichzelf'

De muren en plafond van het appartement van Louis Floris (65) in de Hoornse wijk Kersenboogerd zijn weer als nieuw. Zijn huis is grotendeels opgeknapt door jongeren via het project 'Waalhandjes'. Appie Azzouzi (43), een van de oprichters, begeleidt daarin jongeren die op de een of andere manier van het rechte pad zijn geraakt om weer routine, motivatie, conditie en zelfvertrouwen te krijgen, waardoor zij uiteindelijk een opleiding of baan beginnen. „We werken voor de wijk en onszelf.”

Martijn Mak
m.mak@medihuis.nl

Hoorn ■ Al vele klussen zijn inmiddels verricht door Waalhandjes, een project dat zijn naam dankt aan de wijk waarin het begon (Grote Waal). Soms gaat het om een boodschapje, andere keren om groter werk in- of om het huis, zoals het aan kant maken van een tuintje. Azzouzi, die vanuit zijn stichting Grenzeloos Hoorn al veel met jongeren werkte, zag dat de eenzaamheid en angst onder ouderen in de wijk tijdens corona toenam. De twee groepen werden aan elkaar gekoppeld, met succes. In een jaar tijd kwamen de jongeren onder zijn hoede bijna honderd keer in actie.

Aansluiting verliezen

De initiatiefnemer weet uit eigen ervaring hoe het is om de aansluiting met de maatschappij te verliezen. „Ik heb er zelf in gezeten. Ik had een uitkering, een arbeidscoach, een inkomenscoach... Onze maatschappij brengt veel verplichtingen met zich mee. Voldoe je daar op de een of andere manier niet aan, dan gaat het

„**Ziek melden als je geen zin hebt, daar ga je het bij je toekomstige baas niet mee redden**”

mis.” Volgens hem geven instanties, die in deze gevallen hulp moeten bieden, niet altijd thuis. „Het is de manier van benaderen. Je voelt je soms een nummer. Buiten kantoor-tijden kun je niemand bereiken. Terwijl je dat misschien wel nodig hebt.”

Grote broer

Door de jaren heen ontwikkelt hij een passie om deze groep jongeren te helpen. „Ik heb gewerkt als toezichthouder en boa, maar dat kwam niet uit het hart. Nu kan ik jongeren

echt helpen. Zij maken niet altijd de juiste keuzes. Raak je gefrustreerd, dan is het fijn als iemand luistert als je het nodig hebt. Ik spreek de taal van deze jongeren. Als ze me 's avonds bellen, dan neem ik op. Ze kunnen op mij bouwen.” Deelnemers van Waalhandjes onderstrepen dat, waaronder Shaldrick Saragoza (24). „Appie voelt een beetje als een grote broer.”

Leger des Heils

Azzouzi begeleidt acht jongeren tegelijk. Hij heeft een grote bus waarmee hij ze kan ophalen en meeneemt naar klussen. Onder zijn toezicht bouwen de deelnemers, die bijvoorbeeld via DnoDoen of het Leger des Heils bij WerkSaam West-Friesland terecht komen, weer routine en werkritme op. Zijn persoonlijke benadering speelt daarbij een cruciale rol. „Dit vrijwilligerswerk voelt echt vrijwillig”, zegt Asad Omar (30), die er net is bijgekomen. „Het is heel menselijk. En Appie staat niet boven je, maar naast je.”

Mohammed Thamer (26), oud-deelnemer van Waalhandjes, stipt een andere succesfactor aan. „Appie zoekt je op en houdt je verantwoordelijk.” Azzouzi zelf legt uit waar-

om dat belangrijk is. „Soms meldt iemand zich ziek, terwijl hij eigenlijk geen zin heeft. Bij mij mag dat, maar daarmee ga je het niet redden bij je toekomstige baas.” Dat levert soms irritaties op. „We hebben wel eens ruzies, maar daardoor leer je elkaar ook kennen. En daar gaat het om.” Door verbondenheid ontstaat een verantwoordelijkheidsgevoel. „Daardoor ga je met anderen rekening houden.”

Naast de jongeren die door het project hun leven weer op de rails krijgen, zijn de wijkbewoners op hun beurt ook geholpen. Hun woonkamer of tuintje is weer aan kant, of de boodschappen zijn in huis zonder daarvoor met een rollator de deur uit te moeten. En tussen-door wordt samen een kopje koffie of thee gedronken, gegpractiseerd en gekletst. „Wij geven hen het gevoel dat ze er niet alleen voor staan. We hebben allemaal onze problemen, ons ruzzakje. Samen ben je sterk. Wij hopen ook dat jongeren ons helpen als we later oud zijn.”

lets kunnen betekenen

Oud-deelnemer Mo Thamer (26) kwam via het Leger des Heils bij Waalhandjes terecht. „Ik kwam van-

Joey Caldenhove (links) en Mohammed Thamer aan de koffie bij Louis Floris, inwoner van de Hoornse wijk Kersenboogerd. Zij helpen hem bij het opknappen van zijn woning.

FOTO MARCEL ROB

uit Groningen en ging bij mijn moeder in Hoorn wonen, waar ik niemand kende. Ik kreeg ruzie met mijn stiefvader en werd op straat gezet. Dat was heel moeilijk. Ik werd heel nerveus over de toekomst en kreeg depressieve gevoelens. Mijn leven raakte in een sleur.” Hij maakt via iemand van het Leger des Heils kennis met Appie, met wie hij gaat kickboksen. „Hij nodigde me uit om mee te gaan klussen. Ik vond het een

goed idee omdat ik anders toch maar op straat zou rondzwerfen.” „Tijdens het werk kwam ik erachter dat ik echt iets kon betekenen voor anderen. En dat ik zo ook aan mijzelf werkte.” Op den duur durft hij de stap naar werk te zetten. „Ik had nooit een opleiding afgemaakt, maar kon terecht bij een beveiligingsbedrijf waar ik kon werken en leren tegelijk. Inmiddels kan ik een eigen appartementje in de Kersen-

boogerd betalen.”

'Jaren stil gestaan'

Joey Caldenhove (32) is sinds een paar weken aangesloten bij Waalhandjes. „Ik ben mijn ouderlijk huis kwijtgeraakt en ben daarna in een enorme dip beland. Ik stond een paar jaar stil”, legt hij uit. Omdat hij geen diploma's heeft, lukt het hem maar niet om aan werk te komen. Ook hij komt op een gegeven mo-

ment bij het Leger des Heils terecht. Hij krijgt een werkcoach van WerkSaam, die hem met Appie in contact brengt. Die helpt hem nu om de basis weer op orde te brengen. „De eerste weken heb ik vier dagen gewerkt, nu ga ik naar vijf. De klussen variëren en dat bevalt. Met je handen werken, dat geeft voldoening. Langzaam bouw ik weer ritme op, waardoor ik straks klaar ben voor arbeid. Ik droom ervan om een

eigen bedrijf te beginnen. Vroeger werkte ik als glazenwasser en schoonmaker, in de toekomst wil ik ook klusjes gaan doen. Een beetje zoals Waalhandjes. Hoe meer handen, hoe meer hulp.”

'Zinnige dagbesteding'

Met trots kijkt Robin Oud, medewerker 'Leefbaarheid' bij Intermaris, terug op het initiatief dat hij samen met Azzouzi op poten zette. „Waalhandjes wordt voor 80 à 100 uur per maand ingehuurd. Ik ben blij dat we dit hebben bereikt met de jongens. Dat was ons doel.” Oud verwachtte eerst dat jongeren niet altijd gemotiveerd zouden zijn. Dat bleek onterecht. „Vol enthousiasme gingen ze aan de slag. Sommigen heb ik letterlijk zien opbloeien. Ze deelden hun verhaal en hadden soms een mooie klik met bewoners.” Volgens hem draagt het initiatief bij aan de sfeer in de buurt. „De sociale samenhang in de buurt neemt toe en kansarme jongeren krijgen een zinnige dagbesteding en de kans om door te stromen naar de arbeidsmarkt.”

Gaten in de muren worden gestopt en daarna geveerd.

FOTO AANGELEVERD

Ook de tuin van Floris werd onder handen genomen.

FOTO AANGELEVERD

Samenwerking

Marjolijn Dölle, directeur van WerkSaam West-Friesland, en Cees Tip, directeur-bestuurder van Intermaris, hebben begin februari een samenwerkingsovereenkomst rond de inzet van de Waalhandjes ondertekend. Het idee is dat het initiatief zich verder uitbreidt over West-Friesland, zodat jongeren uit de hele regio kunnen deelnemen. „Het leertraject is een mooi startpunt om daarna een echte baan te krijgen of een opleiding te doen”, zegt Dölle. Tip vult aan: „Naast de kans voor jongeren die wat hulp kunnen gebruiken, zit voor Intermaris de winst in de verbetering van de buurt en een helpende hand voor huurders als ze dat nodig hebben.” De samenwerking begint met een proefperiode van één jaar.

Waalhandjes werd eind vorig jaar uitgeroepen tot vrijwilligersorganisatie van het jaar 2021.

FOTO MARCEL ROB

Vrijwilligersprijs 2021

Waalhandjes sleepte eind vorig jaar de prijs voor Hoornse vrijwilligersorganisatie van het jaar 2021 in de wacht. De jury en het publiek waren het erover eens dat het initiatief van Appie Azzouzi, wat in coronatijd ontstond, de leefbaarheid in de wijk duidelijk had verbeterd. In een jaar tijd klaarden de deelnemers bijna honderd klussen, uiteenlopend van het overschijden van graffiti tot het monteren van een lamp. „We doen het graag, ook als niemand het zou zien. Het geeft ons echt een goed gevoel”, klonk het bij de prijswedstrijd. „De een-op-een waardering krijgen we al van de bewoners, maar het is wel extra leuk dat we nu ook de waardering nog breder krijgen, zoals van de gemeente Hoorn. We blijven zeker doorgaan!”